

Cum reprezentăm orașul nostru?

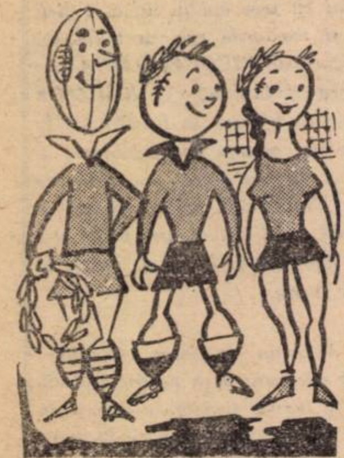
Cum reprezintă sportivii, pe stadioane și în afara lor, orașul în care trăiesc? Ce satisfacții dăruiesc ei celor care, într-un entuziast interes general, îi înconjoară cu dragoste, prețuire și încredere?

Am căutat răspunsuri la aceste întrebări la Constanța, orașul în care – ca pretutindeni în țara noastră – pasiunea pentru sport este mereu mai vie.

I. Mîndrie

Clasificarea impresiilor este, poate, arbitrară...

Ni s-a spus că la meciurile de rugbi au început să vină mii de spectatori. Nu este un fapt divers. „XV"-le constănțean ne-a transmis mai de mult seriozitatea

și temeinicia muncii de pregătire pentru a cîștiga un loc fruntaș în campionatul țării. Așa înțeleg „băieții" antrenorului Al. Carnabel să reprezinte orașul în care trăiesc, de care se simt puternic legați sufletește. De ce n-ar deveni Constanța un puternic centru rugbistic?

Impresionează plăcut aprecierile suporterilor și ale activiștilor clubului „Farul": **„Este cea mai disciplinată echipă din orașul nostru. Băieți modești, cu tragere de inimă, cu dragoste pentru culorile clubului și pentru sportul constănțean".**

Dar în afara stadionului? Identitate de aprecieri. Rețin, în plus, că inginerul **Gheorghe Celea**, maistrul electrician **Vasile Giuglea**, muncitorii **Pompiliu Marin, Nicolae Cristea** și **Constantin Zamfirescu** — jucători de bază ai echipei — sînt oameni care-și iubesc meseria și o cinstesc prin puterea faptelor. Iată de ce, credem, astăzi vin mii de spectatori la rugbi.

P.S. Jucătorii Stamate și Vătafu au înțeles cu totul altfel să „reprezinte" orașul în care trăiesc, condiționînd chiar participarea la pregătiri și în campionat de satisfacerea unor pretenții materiale. Biroul secției, antrenorul și ECHIPA au hotărît să renunțe la ei. De-atunci, „FARUL" luminează mai puternic...

Constănțenii vorbesc astăzi cu mîndrie și despre fotbaliști. S-a cam terminat cu chefurile, cu antrenamentele de mîntuială, cu „vedetele" și — tocmai datorită acestui lucru — cu fluctuațiile și... insuccesele. Antrenorii Virgil Mărdărescu și Petre Comăniță au început de la „a"! Cred că acest „a" se traduce, la Constanța, prin participarea conștientă la pregătire, prin disciplină și exigență, prin convingerea fermă a jucătorilor că pot și au datoria să reprezinte cît mai bine orașul lor. Spre exemplificare — meciurile cu U.T.A., Jiul, Dinamo Pitești, Steagul roșu, Olimpiakos, Lokomotiv Sofia, Dinamo București... Vă imaginați, desigur, ce bucurie a fost de fiecare dată în orașul de pe malul mării. O bucurie care a fost egalizată de satisfacția suporterilor atunci cînd aceștia au încetat să-i mai vadă pe fotbaliști pierzîndu-și timpul prin restaurante sau pe bulevarde. Poate că atunci a fost rostit cel mai călduros: „Bravo, băieți!" Pentru noii elevi ai școlii de maiștri (Kallo, Pleșa, Zamfir), pentru cei care s-au hotărît să-și completeze studiile de stat (Manciu, Tîlvescu, Etem), pentru studentul Georgescu, pentru profesorii de educație fizică Uțu și Mareș, pentru inginerul Manolache.

Cert este — în concluzie — că echipa lui ...„Herrera", cum îi spun constănțenii antrenorului Mărdărescu, a cîștigat poziții nu numai în campionatul țării, ci și în prețuirea zecilor de mii de suporteri. Ceea ce este foarte important!

Știam, urmărind desfășurarea campionatului republican, că echipa feminină de volei este în ascendent de formă, că pregătirea formației (antrenor Ion Tacaci), se face mult mai organizat, mai competent ca altădată. În plus, ne-am bucurat aflînd că „Farul" a devenit un colectiv disciplinat, în care preocuparea pentru un nivel ridicat al procesului de instruire este coordonată cu o intensă activitate educativă, cu determinarea exactă a atitudinii pe care sportivele trebuie s-o aibă față de muncă și învățătură, în familie și societate. Elisabeta Goloșie — tehniciană la fabrica de lînă, Ada Anghel — funcționară la Stațiunea experimentală agricolă, Ana Zota — profesoară de educație fizică, Doina Biji — profesoară de geografie, Paula Costea — laborantă la Baza 3 Petrol, împreună cu celelalte voleibaliste de la „Farul" alcătuiesc astăzi un lot omogen care, după cum ni se spune, s-a hotărît să asalteze unul din primele două locuri ale clasamentului. Tentativa are la bază convingerea că acum echipa este nu numai mai bine pregătită, ci și mai disciplinată, mai animată de dorința de a reprezenta la un nivel superior voleiul din Constanța.

II. Speranță

Am întîlnit (și acum și altădată) mulți amatori de sport care, vorbind de echipele fruntașe, ne atrag atenția că „mîine, poimîine, veți auzi și de alți campioni crescuți aici, pe malul mării"...

Speranțe îndreptățite într-o viitoare puternică afirmare a sportului constănțean. Pentru că — așa cum de altfel a mai scris ziarul nostru — antrenorii Jeana Baltă și Soare Mușat au reușit să pregătească o echipă cu media de vîrstă 16—17 ani care a ocupat locul III în campionatul republican feminin de gimnastică. Două dintre talentatele gimnaste din Constanța — Mariana Bozolan și Elena Călin — au și fost promovate în lotul de tineret.

Notăm și cîteva nume din lotul de perspectivă: Stela Voivod, Clemența Buță, Elena Blîndu, Gabriela Berescu.

Gimnastica cere, după cum se știe, muncă, pasiune și... timp. Și pentru că majoritatea sportivelor sînt eleve, o întrebăm pe antrenoarea Jeana Baltă dacă progresele din sala de gimnastică țin pasul cu acelea din sala de cursuri.

Să vedem, de exemplu, cum stă cu învățătura această extrem de talentată gimnastă, Stela Voivod.

— Este elevă în clasa a V-a la Școala generală nr. 10. În toți anii a terminat cu media 10. La gimnastică n-a avut nici o absență de la antrenamente...

Este și acesta un secret al performanțelor pe care le realizează gimnastele din Constanța care, peste un an-doi, își vor spune — cu siguranță — cuvîntul în cele mai importante competiții.

Alte speranțe se îndreaptă spre tînărul scrimer N. Dumitrescu — campion de juniori, spre componenții echipei de floretă care, împreună cu inimosul lor antrenor, M. Echimenco, muncesc cu remarcabilă hărnicie să intre în „A" sau, spre activitatea tot mai rodnică din centrele de copii și juniori (fotbal, volei, gimnastică, atletism, baschet). Constanța are mulți tineri talentați.

III. Decepție

Două echipe în care toți amatorii de sport din Constanța își puseseră mari speranțe au retrogradat din categoria A: baschet și volei băieți. Decepția nu are în vedere numai acest final, neașteptat și, firește, nedorit. În definitiv, de fiecare dată trebuie să retrogradeze o echipă sau alta. Problema care se pune este dacă echipa favorită **a făcut totul** pentru a evita retrogradarea, dacă a luptat pînă în ultimul minut al campionatului cu toată dîrzenia, cu toată dragostea și respectul pentru cei care au fost tot timpul alături de jucători. Baschetbaliștii constănțeni n-au înțeles și nu și-au îndeplinit această frumoasă misiune. Nu pentru că au pierdut ci pentru că n-au făcut mare lucru ca să cîștige. Dimpotrivă! Caracterizată de manifestări de indisciplină, de formalism în pregătire, de excese de „personalitate", echipa (antrenor E. Răducanu) a decepționat opinia publică din Constanța. S-au dat și „explicații": **„Dacă nu pierdeam meciul cu Rapid...", sau: „Dacă nu aveam jucători indisponibili..."**

Repetăm: nu avem în vedere retrogradarea în sensul strict al cuvîntului. Este vorba de cauzele care au determinat-o. Și printre acestea (mai sus am amintit cîteva) pe primul plan se situează lipsa de atașament, de dragoste pentru club, pentru oraș, a majorității jucătorilor. (De altfel, din lotul de baschet numai 3 jucători sînt dobrogeni — Cîndea, Leonte și Gavrizescu). Cum poate să cîștige o echipă formată în cea mai mare parte din jucători veniți la Constanța să se... aranjeze? Rămîi, desigur, surprins aflînd că un jucător valoros, cum este Diaconescu, deși vedea impasul prin care trecea (sau mai bine spus din care nu putea să iasă) echipa sa, venea la antrenamente pe apucate, lipsindu-i pe colegi de un aport atît de necesar. Un alt jucător valoros, Răduț, condiționează și acum participarea sa la pregătire și în jocuri de un transfer pentru București, pe care clubul să i-l dea... în alb! Mai că nu îți vine să crezi! Iată, de fapt, de ce n-a rămas „Farul" în categoria A. Pentru că Arvinte, Leonte sau Cîndea nu puteau să cîștige singuri.

Cam la fel au stat lucrurile și cu echipa de volei. Se pare că aici s-au tras însă mai repede și mai profund învățămintele. Echipa (antrenată în prezent de A. Mușat) vrea să se reabiliteze în fața publicului constănțean. Gorniceanu, Timirgazin, Ionescu, Biji, Panait, Lupea și ceilalți jucători au cuvîntul...

Cel mai proaspăt **„of"** al iubitorilor de sport din Constanța: necalificarea echipei în turneul final al campionatului republican de box. Rareori am văzut un om atît de supărat și descurajat ca antrenorul Iordache. Dar, cîți din amatorii de sport, dintre acei entuziaști suporteri ai boxerilor constănțeni, n-au încercat în ziua aceea un sentiment de tristețe? Cum, Constanța nu va fi reprezentată în turneul final? Un lucru de neînțeles, dacă ne amintim că anul trecut aceeași echipă se clasa pe locul III și primea aplauze pentru dîrzenia și dragostea cu care reprezentase orașul în care boxul — și boxerii — se bucură de atîta popularitate.

Și totuși, acest final nu este o surpriză. De multă vreme, echipa nu mai este o **echipă**. Unii boxeri (Pițu, Dinu, Răgălie, Anton) își văd cu seriozitate de muncă, de învățătură, de antrenamente, de familie. Nu umblă după căpătuială, după o „glorie" — cîștigată prin restaurante sau pe bulevarde — nu trăiesc din victorii obținute... cu ani în urmă. Alții, însă, i-au decepționat — prin rezultate și prin comportamentul general — pînă și pe cei mai pasionați suporteri. Tănase Pintilie, despre care credeam la un moment dat că „s-a potolit" recidivează în indisciplină, în încălcarea normelor vieții sportive, nu s-a hotărît încă să se apuce serios de muncă sau de învățătură. Tînărul Stanciu, după cîteva rezultate spectaculoase, s-a înfumurat, se crede „Joe Louis" și a lăsat pregătirea pe planul al doilea. În sfîrșit, o mare decepție: Vasile Neagu. Puțini sportivi au fost gratulați cu atîtea simpatii ca acest boxer. Pe bună dreptate constănțenii erau mîndri că acest tînăr, descoperit și pregătit în orașul lor, a devenit, pe rînd, campion de juniori, campion de seniori, campion internațional și — în 1960 — component al echipei olimpice a României. Acum o lună, ca urmare a unei vieți dezordonate, a unor repetate încălcări ale cerințelor vieții sportive (de altfel, tocmai din această cauză a pierdut și toate meciurile susținute în campionatul pe echipe), a fost scos din secția de box a clubului „Farul".

Iată de ce boxerii constănțeni nu și-au putut apăra măcar locul III, cîștigat anul trecut în campionatul republican.

★

Am însoțit, în raidul nostru, pe sportivii cîtorva secții ale clubului „Farul". Cum spuneam, pe stadioane și în afara lor, deoarece alegînd doar unul din aceste drumuri am fi răspuns numai pe jumătate la întrebarea: „Cum reprezintă sportivii orașul în care trăiesc?"

Și acum, cîteva concluzii.

Puncte de vedere

Este cert că la clubul „Farul" și în general, în orașul Constanța, munca educativă cu sportivii a îmbrăcat un conținut mai complex, mai organizat, că această importantă latură a activității noastre stă în atenția organelor și organizațiilor UCFS din acest oraș mai mult ca înainte. De aici o serie de progrese realizate de unele secții, perspectivele altora într-o apropiată afirmare. Este bine că preocuparea pentru intensificarea muncii educative se face simțită nu numai la nivelul consiliului clubului, ci și în activitatea birourilor de secție, a antrenorilor și a celorlalți tehnicieni. Faptul că multă vreme această muncă a fost neglijată explică, desigur, situațiile negative consemnate în raidul nostru. Oricum, s-a pornit pe un drum bun.

Ce trebuie făcut, după părerea noastră, în viitor?

1. Să fie extinsă și generalizată munca desfășurată — cu succes — de secțiile fruntașe.

★

2. Să fie continuată în mod curajos acțiunea de renunțare la acei sportivi care manifestă grave abateri disciplinare, care duc viață nesportivă, umblă după căpătuială și nu se simt cu nimic legați de clubul din care fac parte, de orașul în care trăiesc. Așa cum s-a văzut, măsurile adoptate de secțiile de rugbi, baschet, volei sau box n-au dus la slăbirea echipelor ci, dimpotrivă, la întărirea lor.

3. Renunțarea la orice concesii făcute în procesul de instruire, de teama de a nu... supăra „vedetele" sau pentru a „menaja" pe un sportiv sau altul, desfășurarea unei munci susținute de convingere a sportivilor despre necesitatea participării active și conștiente la antrenamente.

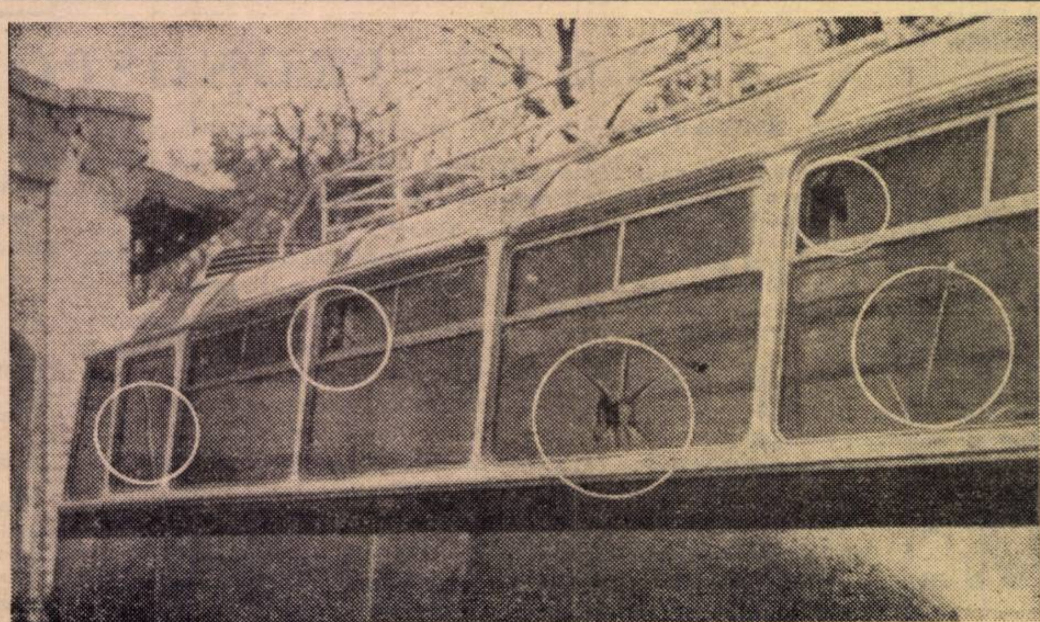
4. Toată atenția, toată grija pentru centrele de copii și juniori, muncii de pregătire dar și de educare a acestora! Pentru că, numai așa se va putea termina cu „importul" de jucători.

5. Organizarea unui sprijin și a unui control permanent în procesul instructiv-educativ.

6. Creșterea exigenței antrenorilor față de pregătirea și comportarea pe stadioane și în afara lor a sportivilor.

Sînt, după părerea noastră, multe posibilități ca sportivii constănțeni să-și sporească considerabil succesele, dăruind astfel o binemeritată satisfacție zecilor de mii de oameni ai muncii din Constanța care îi însoțesc, de fiecare dată, spre stadioanele și sălile de sport. Și am dori ca la o astfel de mare și frumoasă întrecere să consemnăm prezența a cît mai mulți sportivi cu care să se mîndrească întreaga noastră mișcare sportivă.

Anchetă realizată de
DAN GÂRLEȘTEANU

Privind fotografia veți afla cine este vinovat de înfrîngerea pe care a suferit-o Petrolul, pe teren propriu, în fața echipei Steaua: autobuzul echipei bucureștene!

Aruncînd cu pietre în autobuzul oaspeților, spărgîndu-i geamurile, așa au crezut o serie de spectatori (se încadrează oare ei în această noțiune?) că se răzbună pentru înfrîngerea echipei favorite. Poate că unii vor roși citind aceste rînduri...

Combativ nu-nseamnă bătăuș!

Pledoarie în favoarea combativității? Ce sens să aibă încă o argumentare a foloaselor spiritului de luptă în sport, foloase pe care nu credem că le contestă cineva. Și ne îndoim, mai cu seamă, că e vreunul care să le conteste tocmai atunci cînd e vorba despre... box. E, deci, firesc și foarte bine că profesorul sucevean C. Lucan, antrenorul de box al Științei Petrol-Chimie, își îndrumează elevii să dea dovadă de combativitate în întîlnirile pe care le au de susținut. (Utilizăm parantezele pentru a ne gîndi cum ar fi dacă le-ar da indicația să stea în ring... cuminți, doar primind loviturile adversarilor, fără a riposta!)

Ceea ce nu mai este însă firesc, și nici bine, e felul cum concepe combativitatea sus-numitul antrenor de box din Suceava, care (preocupat prea puțin de instruirea tehnică a tinerilor boxeri pregătiți de el și, după cum sîntem informați, crescuți îndeobște fără grija însușirii elementelor de „scrimă" pugilistică) înțelege, pe cît se pare, că a fi combativ înseamnă a fi... bătăuș! Notați — grăitoare pildă — cîteva din sfaturile date de C. Lucan, din colțul ringului, boxerilor săi participanți la meciul Suceava — Fălticeni, desfășurat nu de mult la Suceava: „Ține-l!",... „Dă cu capul!"... și „Mușcă-l!"

E greu de crezut, nu-i așa? Și totuși e absolut real. Dacă vreți confirmări, vi le poate da tov. prof. M. Moldovanu, vicepreședinte cu problemele tehnice al Consiliului regional UCFS Suceava, care a fost prezent la gala respectivă. El a și întrerupt meciul, pentru a-l... trezi pe antrenorul sucevean și, totodată, pentru a-i atrage atenția antrenorului echipei din Fălticeni, Gh. Gheorghiu, să-și îndrumeze elevii a nu se lăsa cumva furați de indicațiile prin care C. Lucan își... asmuțea boxerii, așadar să nu se angreneze în ceea ce nu mai semăna a box, ci a veritabilă bătaie!

Relatarea noastră e elocventă, nu mai are nevoie de comentarii suplimentare. În schimb, secția de box Știința Petrol-Chimie din Suceava e clar că are nevoie de un antrenor mai calificat și, în orice caz, cu o concepție sănătoasă despre combativitate, clădită pe solide principii de sportivitate.

CONSTANTIN FAUR